मीखायस्य भविष्यद्वाक्यानि ।

1

१ प्रथमोऽध्यायः ।

१ देवार्चाकारणाद् यिहूदाया विरुद्धम् ईश्वरस्य क्रोधकथनं १० शोचनाय विनयश्च ।

१ योयम आहसो हिष्कियस्येतिनामकानां यिहूदादेशीयराजाना-
मधिकारकाले मोरेशीयं मीखायं प्रति सदाप्रभो र्यद् वाक्यं प्रादुरभूत्,
शोमिरोणं यिरूशालमञ्चाधि यानि दर्शनानि तेन लेभिरे, तद्वृत्ता-
न्तोऽयं ।

२ भो सर्व्वा जातयो यूयं श्रवणं कर्त्तुमर्हथ ।
त्वयावधीयतामत्र क्षौणि त्वत्पूरकेण च ॥
युष्माकं प्रतिकूलस्य प्रभुः साक्षी सदाप्रभुः ।
स्वयमेव प्रभु र्भूयात् पवित्रान्निजमन्दिरात् ॥

३ यतः पश्य निजस्थानाद् विनिर्गत्य सदाप्रभुः ।
अवतीर्य्य च मेदिन्या उच्चस्थानैः क्रमिष्यति ॥

४ द्रवीभूता अधस्तस्य भविष्यन्ति च पर्व्वताः ।
विदीर्णाश्च भविष्यन्ति तदधस्तादुपत्यकाः ।

अग्नः साक्षाद् यथा सिक्थं प्रपाते सिक्तमम्बु वा ॥
उत्पन्नं सर्व्वमेतत्तु याकूबस्यापराधतः । ५
इस्रायेलीयवंशस्य पापानाञ्च समूहतः ॥
याकूबस्यापराधः कः किमन्यः शोमिरोणतः ।
उच्चस्थानं यिहूदाः किं किमन्यद् यिरूशालमात् ॥
शोमिरोणमहं तस्मात् क्षेत्रस्थं प्रस्तरोत्करं । ६
उद्यानञ्च करिष्यामि द्राक्षाणां रोपणार्थकं ॥
सर्व्वानुपत्यकायाञ्च निक्षेप्स्यामि तदश्मनः ।
सर्व्वं तद्भित्तिमूलञ्चाहं करिष्याम्यनावृतं ॥
सकलाः खण्डयिष्यन्ते तस्य तक्षितविग्रहाः । ७
अनलेन च धक्ष्यन्ते सकलास्तस्य दक्षिणाः ।
कृत्स्नं तत्प्रतिमावृन्दं करिष्यामि च जङ्गलं ॥
वेश्याभोगस्य मूल्येन सञ्चयाच्च स तद् यतः ।
वेश्याभोगस्य मूल्याय तद्विकारिष्यते पुनः ॥
विलपामि ततो हेतो र्हाहाकारं करोमि च । ८
मुषितो वस्त्रहीनश्च यातायातं करोम्यहं ॥
ईरयामि विलापञ्च शृगालानां गणो यथा ।
यादृशश्चोष्ट्रपक्षिणः शोकं कुर्व्वे च तादृशं ॥
अ घाताः शोमिरोणस्य सन्ति साङ्घातिका यतः । ९
यिहूदादेशपर्य्यन्तं व्याप्तञ्चामङ्गलं यतः ।
तन्मज्जातेः पुरद्वारं यिरूशालममस्पृशत् ॥
मा ज्ञापयत गाते तत् मा श्रावयत रोदनं । १०
बैत-लाफ्राभिधग्रामे धूलिं विकिर मस्तके ॥
नग्नत्वाल्लज्जितान्यत्र गच्छ शाफीरवासिनि । ११
निर्गमं कुरुते नैव सानानस्य निवासिनी ।
वैथैत्सेलस्य शोकेन यूयमाश्रयवञ्चिताः ॥
क्षमाकाङ्क्षातुरा जाता यस्मान्मारोतवासिनी । १२
यतो नित्यप्रभोः पार्श्वात् प्रेरितं यदमङ्गलं ।
तद् यिरूशालमो द्वारं यावद् दृश्यत आगतं ॥
तुरङ्गो युज्यतां याने त्वया लाखीशवासिनि । १३
कृते सीयोनकन्यायास्त्वं पापायाग्रगामिनी ।

इस्रायेलोऽपराधाश्चाभवन्नाविष्कृतास्त्वयि ॥
१४ अतो मोरेष्टगाताय त्वं प्रदास्यसि सम्बलं।
इस्रायेलीयराजानां कृतेऽक्षीवपुरस्य च।
गृहाणामावली माया कुनदीवद् भविष्यति ॥
१५ नेष्यामि स्वामिनं तुभ्यं पुनर्मारेशवासिनि।
यास्यन्त्यदुल्लमं यावद् इस्रायेलो यशस्विनः ॥
१६ कृत स्वनन्दनानां त्वं स्वमुण्डं विकचं कुरु।
मुण्डस्य केशहीनत्वं प्रशस्तं कुरु गृध्रवत्।
यतो निर्व्वासितास्त्वत्तो दूरीभूताश्च सन्ति ते ॥

---

2 २ द्वितीयोऽध्यायः।

१ उपद्रवकारणात् लोकान् प्रति तर्जनं ४ अन्यायकारणाद् भाविदण्डकथनं १२ ईश्वरीयप्रतिज्ञा च।

१ स्वशय्यासु शयाना ये कल्पयन्ति व्यलीकतां।
रचयन्ति च दुर्वृत्तिं तेषां तापो भविष्यति ॥
प्रभातायां रजन्यां ते तस्याः कुर्व्वन्ति साधनं।
यस्मात् स्वीयकरस्तेषां नराणामीश्वरो मतः ॥
२ लुब्धा मुष्णन्ति ते क्षेत्रं भवनानि हरन्ति च।
पुरुषं तद्गृहञ्चापि दौर्जन्येन जयन्ति ते।
सह भूम्यधिकारेण नरस्तैरभिभूयते ॥
३ ततो हेतोरिदं वाक्यं व्याजहार सदाप्रभुः।
पश्यानिष्टस्य सङ्कल्पं कुर्व्वे गोष्ठीमिमामधि ॥
स्वग्रीवाणां ततो यूयमुद्धारं न करिष्यथ।
न वाटिष्यथ साटोपं यतो दुष्काल एव सः ॥
४ तस्मिन् काले च युष्मासु प्रवादैकः प्रयोक्ष्यते।
शोकसूचकमेकञ्च गीतं गायिष्यते नरैः ॥
ते वदिष्यन्ति निर्वृत्तं सर्व्वशो ध्वंसिता वयं।
मज्जातेः पैतृका भूमिस्तेन हस्तान्तरीकृता ॥
स कथं मम हस्तात् तां कृतवानपवर्त्तिनीं।

धर्म्मत्यागिनरेभ्यश्चास्माकं क्षेत्रं विभक्तवान् ॥
नास्ति कोऽपि ततो हेतोः समज्यायां सदाप्रभोः। ५
त्वत्कृते गुटिकापातात् मानरज्जुवितानकः ॥
मा स्रावयत भावोक्तिमित्युक्तिं स्रावयन्त्यमी। ६
अत्र त्वस्राविते वाक्ये धिक्कारो न सरिष्यति ॥
याकूबकुलमित्येवनामधारिणि मण्डलि। ७
किं न सहनशीलात्मा प्रतिपन्नः सदाप्रभुः ॥
कर्म्माणीमानि तस्यैव कर्म्मवत् प्रतिभान्ति किं।
मद्वाचः सरलाचारे किं न मङ्गलसाधकाः ॥
पूर्व्वेद्यु र्मम जातिस्तु वैरिणीव समुत्थिता। ८
पथा ये निर्भयं यान्ति पान्था युद्धात् पराङ्मुखाः।
स्कन्धस्यावरणं तेषां वस्त्रात् कृष्ट्वा हरन्त्यमी ॥
मज्जातीयाबलास्तैश्च च्याव्यन्ते रम्यगेहतः। ९
तासाञ्चानाथबालेभ्यो यां भूषां दत्तवानहं।
तामपि नित्यकालार्थं गात्रात् तेषां हरन्ति ते ॥
उत्थाय यात नास्तीदं विश्रामस्य स्थलं यतः। १०
नाशकृद् घोरनाश्येव कलुषं तस्य कारणं ॥
नरो वातानुगामी को मृषोक्त्या च प्रवञ्चकः। ११
स वदेत् स्रावयिष्यामि त्वत्कृते मद्यवारुणी।
स जाते र्भवितैतस्याः प्रियोक्तिस्रावकस्तदा ॥
नेष्याम्येकत्र नेष्यामि साकल्यं तव याकुब। १२
संगृह्णन् संग्रहीष्यामीस्रायेलः शेषमानवान् ॥
स्थापयिष्यामि चैकत्र मेषान् वस्त्रास्थितानिव।
स्वप्रचारे यथा पालं महाघोषं नरौघतः ॥
एकस्तु भेदकस्तेषामग्रगामी भविष्यति। १३
भित्त्वा यास्यन्ति ते द्वारं निष्क्रमिष्यन्ति तेन च ॥
स्वीयनराधिपस्तेषामग्रे च प्रगमिष्यति।
स्वयं नित्यप्रभुस्तेषां पुरोगामी भविष्यति ॥

---

३ तृतीयोऽध्यायः ।

१ अध्यक्षाणां क्रूरता ५ भाववादिनां मृषावाक्यम् उभयो निर्भयता च ।

१ पुनश्च मयावादि, यथा,
बुध्यध्वं याकुबः श्रेष्ठा इस्रायेल्कुलशासकाः ।
विचारस्य परिज्ञानं किं युष्मासु न युज्यते ॥
२ भद्रविद्वेषिणो यूयम् अभद्रस्यानुरागिणः ।
चर्म्मापहारका नृणाम् अस्थां मांसापहारकाः ॥
३ युष्माभि र्मत्प्रजानाञ्च क्रियते मांसभक्षणं ।
चर्म्म गात्रत उन्मोच्य सर्व्वास्थीनि विभिद्य च ।
तत् खण्डीकृत्य युष्माभिः पाकस्थाल्यामिवार्प्यते ।
प्रतिभाति च मांसं तत् कटाहस्यान्तरे स्थितं ॥
४ जना एते पुनर्व्वारं समुद्दिश्य सदाप्रभुं ।
क्रन्दिष्यन्ति स तेभ्यस्तूत्तरं नैव प्रदास्यति ॥
तस्मिन् काले च तेभ्यः स स्वमुखं छादयिष्यति ।
उचितं तत् फलं तेषां दुष्क्रियाणां भविष्यति ॥
५ ये मत्प्रजागणं भ्रान्तं कुर्व्वते भाववादिनः ।
दन्तैश्चर्व्वणकाले च शान्तिमाख्यापयन्ति ये ॥
किन्तु तेषां मुखे येन भक्ष्यद्रव्यं न दीयते ।
तं नरं प्रति कुर्व्वन्ति धर्म्मयुद्धस्य घोषणं ।
तान् भाववादिनोऽध्येतद् वाक्यं ब्रूते सदाप्रभुः ॥
६ युष्मदर्थं ततो हेतोरात्रि र्दर्शनवर्ज्जिता ।
मन्त्रेणाभेदनीयञ्च तिमिरं सम्भविष्यति ॥
भाववादिगणस्योर्द्ध्वं सूर्य्यश्चास्तं गमिष्यति ।
तेषामूर्द्ध्वं दिनञ्चापि क्षणवर्णं भविष्यति ॥
७ दर्शकाश्च चपिष्यन्ते लज्जिष्यन्ते च मन्त्रिकाः ।
स्वश्मश्रूणि च ते सर्व्वे छादयिष्यन्ति वाससा ।
यस्मादीश्वरतः किञ्चिदुत्तरं तै र्न लप्स्यते ॥
८ याकूबस्यापराधांस्त्विस्रायेलः पातकानि च ।
निर्द्देष्टुं बलपूर्णोऽहं प्राप्यात्मानं सदाप्रभोः ।
पूर्णश्चास्मि विचारेण विक्रमेण च वीरवत् ॥

भो याकूबकुलश्रेष्ठा इस्रायेलकुलशासकाः। ९
सर्व्वे यूयमिदं वाक्यमाकर्णयितुमर्हथ।
विचारद्वेषिणो यूयं सर्व्वसारल्यकुञ्चकाः॥
रक्तै र्निर्म्मीयते सीयोन् अन्यायेन यिरूशलम्। १०
उत्कोचार्थं तदध्यक्षा विचारं निर्णयन्ति हि॥ ११
वेतनार्थञ्च तत्रत्याः शिक्षां यच्छन्ति याजकाः।
रूप्यार्थं मन्त्रपाठञ्च कुर्व्वते भाववादिनः॥
पुनर्नित्यप्रभुञ्चापि तैरालम्बेऽदमुच्यते।
स्वयं नित्यप्रभुः किं न विद्यतेऽस्माकमन्तरे।
ततो हेतोः किमप्यस्मान् अनिष्टं नाक्रमिष्यति॥
अतो यूथात्कृते सीयोन् क्षेत्रवत् क्रष्यते हलैः। १२
नगरी च यिरूशालम् भविष्यत्यभ्ररराशयः।
मन्दिरस्य गिरिश्चापि भविष्यत्युच्चकाननं॥

---

४ चतुर्थोऽध्यायः।

१ खीष्टस्य राज्यमधि भविष्यद्वाक्यं ६ स्वप्रजाः प्रतीश्वरस्य दया ११ रिपून् प्रति दण्डश्च।

पाश्चात्येषु दिनेष्वेषा घटना सम्भविष्यति। १
गृहं नित्यप्रभोरेतद् यस्मिंस्तिष्ठति पर्व्वते।
सर्व्वेषां भूधराणां स मस्तके स्थापयिष्यते॥
गिरिभ्यः सकलेभ्यश्च प्रोन्नतः स भविष्यति।
नानाजातीयलोकाश्च प्रसरिष्यन्ति तं प्रति॥
परजातिसमूहश्च प्रस्थायेत्थं गदिष्यति। २
एत नित्यप्रभोः सर्व्वं आरोक्ष्यामो गिरिं वयं।
याकूबीयेश्वरस्यैव प्रगच्छामो निकेतनं।
स्वमार्गान् शिक्षितास्तेन चरिष्यामस्तदध्वसु॥
सीयोनाद् यत उत्पद्य शास्त्रं विस्तारयिष्यते।
यिरूशालमतो वाक्यं निर्यातो च सदाप्रभोः॥
बहुसंख्यकजातीनां माध्यस्थं स करिष्यति। ३
तर्जयिष्यति जातीश्च दूरस्था बलवत्तमाः॥

ताडयित्वा करिष्यन्ति निजासीन् कूटकानि ताः ।
खड्गीश्च लविचाणि घटयिष्यन्ति मानवाः ॥
न पुनर्जातिरेकान्यां प्रत्यसिं चालयिष्यति ।
अभ्यासो रणविद्यायास्तै र्न कारिष्यते पुनः ॥
४ सीयद्राक्षालतायास्तु तले खोडुम्बरस्य वा ।
उपवेक्ष्यन्ति सर्व्वे हि कोऽपि नोद्वेजयिष्यति ।
इत्थमाह यतो वक्त्रं वाहिनीनां सदाप्रभोः ॥
५ प्रत्येकं निजदेवस्य नाम्ना गच्छन्ति जातयः ।
अनन्तकालपर्य्यन्तमस्माकमीश्वरोऽस्ति यः ।
तस्य नित्यप्रभो र्नाम्ना चरिष्यामो वयं ततः ॥
६ इयं नित्यप्रभोरुक्ति र्दिने तस्मिन्नुपस्थिते ।
सङ्गृहीष्याम्यहं खड्गां गता या च विकीर्णतां ।
मया या निगृहीता च तां सञ्चेष्याम्यहं पुनः ॥
७ तां खड्गाञ्च करिष्याम्यवशिष्टांशपदान्वितां ।
दूरीभूतां करिष्याम्यहं जातिं बलवत्तमां ॥
अधुनानन्तकालञ्च सीयोनाभिधपर्व्वते ।
स्वयं नित्यप्रभुस्तेषां नृणां राजा भविष्यति ॥
८ भो व्रजस्योच्चदुर्गं त्वं सियोनो दुहितु र्गिरे ।
प्रभुत्वं प्रथमं राज्यं दुहितु र्यिरुशालमः ।
त्वामुपस्थास्यते त्वाञ्च पुनर्व्वारं प्रवेक्ष्यति ॥
९ किमर्थमुच्चनादोऽयमिदानीमीर्य्यते त्वया ।
त्वन्मध्ये किं न राजास्ति त्वन्मन्त्री किं ननाश वा ।
ततो हेतोः किमग्रासीत् त्वां सवन्तीमिव व्यथा ॥
१० सियोन्कन्ये सवन्तीव व्यथमाना स्फुटीभव ।
निष्क्रान्ता पुरतो यस्मात् शीघ्रं क्षेत्रे प्रवत्स्यसि ॥
त्वं याता बाबिलं यावत् तत्रोद्धारन्तु लप्स्यसे ।
मोचयिष्यति तत्र त्वां शत्रुहस्तात् सदाप्रभुः ॥
११ इदानीं त्वद्विरुद्धन्तु समेता बहुजातयः ।
भाषन्ते च कथामेताम् अपवित्रीभवत्वियं ।
अस्मन्नेत्राणि लप्यन्तु सीयोनो दर्शनेन च ॥
१२ नित्यप्रभोस्तु सङ्कल्पान् नैव जानन्ति ते नराः ।

तस्य या मन्त्रणा सापि तै र्मनुष्यै र्न बुध्यते।
सङ्ग्रयाह स तान् यस्माच्छस्यभारान् खले यथा॥
सीयोन्वत्से त्वमुत्तिष्ठ कुरु तच्छस्यमर्द्दनं। १२
तव शृङ्गयुगं यस्मात् लोहतुल्यं करोम्यहं॥
पित्तलेन समानांश्च विदधामि खुरांस्तव।
त्वया च चूर्णयिष्यन्ते बहुसङ्ख्यकजातयः॥
अहं वर्जितवांस्तासां लोभं नित्यप्रभोः कृते।
सर्व्वां तासाञ्च सम्पत्तिं कृत्स्नपृथ्व्याः प्रभोः कृते॥

5

५ पञ्चमोऽध्यायः।

१ खीष्टस्य जन्मनो भविष्यद्वाक्यं ५ तज्जयस्य भाविवाक्यं १० याकूबो वंशस्य शुचीकरणं।

सेनादलप्रिये कन्ये इदानीन्तु दलं कुरु। १
अस्माकं प्रातिकूल्येनावरोधं कुर्व्वतेऽरयः।
इस्रायेलश्च शास्तारं दण्डेनाघ्नन्ति ते हनौ॥
त्वन्तु बैत्लेहमिफ्राथे स्वल्पत्वेन यद्यपि। २
यिहूदायाः सहस्राणां मध्ये गण्या न मन्यसे॥
तथापि त्वत्त उद्भूता स नरो मन्निरूपितः।
इस्रायेलस्य मध्ये यो जनशास्ता भविष्यति।
प्राक्कालादुद्भूमास्तस्य वस्तुतोऽनादिकालतः॥
अतः प्रसवकारिण्या यावन्न प्रसवो भवेत्। ३
त्यक्ष्यन्ते तेन तावत् ते पश्चात् प्रत्यागमिष्यति।
शेषभ्राटगणस्तस्येस्रायेलीयान्वयै र्वृतः॥
स च नित्यप्रभो र्नाम्ना स्वेश्वरस्य सदाप्रभोः। ४
नाम्नः श्रिया समुत्थाय स्वप्रजाः पालयिष्यति॥
सुखं वत्स्यन्ति ता यस्मात् काले तस्मिन्नुपस्थिते।
मेदिनीप्रान्तपर्य्यन्तं सुमहान् स भविष्यति॥
स स्वयं भविता सन्धिरस्मद्देशं प्रविश्य च। ५
अशूरो यदि कुर्व्वीतास्मद्धर्म्मेषु यदार्पणं॥
तर्हि संस्थापयिष्यन्तेऽस्माभिस्तत्प्रातिकूल्यतः।
नराः सप्त प्रजापाला अष्टौ वा पुरुषर्भाः॥

६ अशूरस्य च राज्यं तैरसिना पालयिष्यते।
निम्नोदस्यापि राज्यञ्चासीनैस्तद्द्वीपुरेषु तैः॥
अस्मद्देशप्रविष्टश्चेदस्मत्सीमि पदार्पणं।
कुर्व्वीताशूर उद्धारोऽस्माकमेतेन सेत्स्यति॥
७ मनुष्यञ्चानपेक्ष्यैव नृसुतानप्रतीक्ष्य च।
खवारि यादृशं भाति नित्यप्रभुत आगतं।
तृणस्योपरि वा यद्वदवरोहन्ति शीकराः॥
बहुसंख्यकजातीनां मध्यस्थान उपस्थितः।
याकूबस्यावशिष्टांशस्तादृशः प्रतिभास्यति॥
८ मध्ये वन्यपशूनां यो मृगराज उपस्थितः।
मेषव्रजसमूहस्य मध्ये वा युवकेशरी।
गच्छन् मृद्नाति जन्तुञ्च छिनत्त्युद्धारकं विना॥
याकूबस्यावशिष्टांशस्तेन तुल्यो भविष्यति।
स्थितोऽन्यदेशिनां मध्ये वेष्टितो बहुजातिभिः॥
९ उच्चस्त्वद्वैरिणामूर्द्धे तव हस्तो भविष्यति।
उच्छिन्नाश्च भविष्यन्ति सकलास्तव शत्रवः॥
१० पुन र्नित्यप्रभु ब्रूते दिने तस्मिन्नुपस्थिते।
समुच्छेत्स्याम्यहं सर्व्वांस्त्वदश्वांस्तव मध्यतः।
त्वद्रथानाञ्च सर्व्वेषां करिष्यामि विनाशनं॥
११ त्वद्देशस्य पुरीश्चापि समुच्छेत्स्याम्यहं तदा।
सर्व्वाण्युत्पाटयिष्यामि त्वद्दुर्गाणि दृढानि च॥
१२ समुच्छेत्स्यामि सर्व्वञ्च मायावित्वं करात् तव।
गणकास्तव वा कोऽपि न स्थास्यन्ति ततः परं॥
१३ तव तक्षितमूर्त्तीश्च स्तम्भाकारांश्च विग्रहान्।
समुच्छेत्स्याम्यहं सर्व्वांस्तदानीं तव मध्यतः।
त्वं स्वहस्तकृतं वस्तु पुनर्नैव प्रणंस्यसि॥
१४ निर्भेत्स्यन्ते मया त्वत्त आशेरामूर्त्तयस्तव।
त्वदीयनगराणाञ्च ध्वंसः कारिष्यते मया॥
१५ याभिर्नाग्राहि मद्वाक्यं परजातीश्च ताः प्रति।
करिष्ये कोपचण्डत्वाद् वैरनिर्य्यातनं तदा॥

6 ६ षष्ठोऽध्यायः ।

अकृतज्ञताज्ञानतान्यायदेवार्चाकारणात् सह लोकैरीश्वरस्य विवदनं ।

इदं नित्यप्रभो वाक्यं यूयं संश्रोतुमर्हथ । १
पर्व्वतैः सार्द्धमुत्तिष्ठ विवादं प्रकुरुष्व च ।
त्वद्वाण्यामवधानञ्च क्रियतामुपपर्व्वतैः ॥
नित्यप्रभो विवादं तं यूयं शृणुत पर्व्वताः । २
श्रूयतां स च युष्माभिरचला धरणीधराः ॥
स्वप्रजाभिः समं यस्माद् विवादोऽस्ति सदाप्रभोः ।
इस्रायेलेन सार्द्धं स विसंवादं करोति च ॥
मया किमपराद्धं ते भो मदीयप्रजागण । ३
किं कृत्वा त्वं मया खिन्नो मह्यं देहि तदुत्तरं ॥
मया त्वं यत आनीतो मिसर्देशस्य मध्यतः । ४
तस्माद्दासगृहादेव तव मुक्तिः कृता मया ।
मूसाहारोणमिर्यामास्त्वदग्रे प्रहिता मया ॥
भो मदीयप्रजावर्ग मोयाबीयो नराधिपः । ५
बालाको यामकार्षीत् तां मन्त्रणां त्वमनुस्मर ॥
बियोरस्य सुतो बिल्यम् प्रादात् तस्मै यदुत्तरं ।
शित्तीमाद् गिल्गलं यावद् यच्चाभूत् तदपि स्मर ॥
विविधं ज्ञास्यसे तर्हि धर्म्मकर्म्म सदाप्रभोः ॥
किं वस्त्वादाय शक्ष्यामि प्रत्युद्गन्तुं सदाप्रभुं । ६
किं वस्त्वादाय सर्व्वोच्चं प्रणंस्यामि तमीश्वरं ॥
किं होमीयबलीन् दत्त्वा गोवत्सान् वैकहायनान् ।
तमुद्दिश्य समादाय स प्रत्युद्यास्यते मया ॥
किं मेषाणां सहस्रेषु प्रेष्यते स सदाप्रभुः । ७
तैलप्रवाहिनीनां वा नदीनामयुतेष्वपि ॥
कृते स्वीयापराधस्य किमहं ज्येष्ठमात्मजं ।
कृते मानसपापस्य तनो दास्यामि वा फलं ॥
यद् भद्रं भो मनुष्य त्वां स विज्ञापितवान् हि तत् । ८
अनुष्ठानं विचारस्य दयायामनुरञ्जनं ।
त्वदीयेशेन सार्द्धञ्च विनीतं गमनं तव ।

एतेभ्योऽधिकमन्यत् किं याचते त्वां सदाप्रभुः ॥
९ रवौ नित्यप्रभोरेष नगरं प्रत्युदीरितः ।
भवतो नामतो भीतिः कुशलं नात्र संशयः ।
यूयं दण्डञ्च मन्यध्वं तन्नियोक्तुञ्च शासनं ॥
१० किं दुष्टस्य गृहे कोषा दुष्टत्वेन समाचिताः ।
विद्यन्त शस्यमानं वा क्षयरोगि शपोचितं ॥
११ चिन्तेयं क्रियतां तेन दुष्टतायास्तुला मम ।
सम्पुटे कूटपाषाणाः सन्त्यतः किमहं शुचिः ॥
१२ दौरात्म्येनैव पूर्णास्तु तत्रत्या धनिनो नराः ।
तन्निवासिमनुष्याश्च सन्ति मिथ्योक्तिवादिनः ।
नृणां तेषाञ्च या जिह्वा सा मुखान्तःस्थजिह्वता ॥
१३ अत्ययाणि मयैवापि कारिष्यन्ते क्षतानि ते ।
त्वद्ध्वंसं विदधानेन पापानां तव कारणात् ॥
१४ त्वं करिष्यस आहारं न तु तृप्तिमवाप्स्यसि ।
उदरस्यैव शून्यत्वं पूर्व्ववत् स्थास्यते त्वयि ॥
द्रव्यं स्थानान्तरीकृत्य त्वमुद्धर्त्तुं न शक्ष्यसि ।
उद्धृतञ्च त्वया द्रव्यं मया खड्गेऽर्पयिष्यते ॥
१५ त्वञ्च वप्स्यसि बीजानि न तु शस्यं लविष्यसि ।
जीतफलं मृदित्वापि तैलेनाङ्गं न लेप्स्यसे ।
पुनर्द्राक्षा मृदित्वापि रसं तासां न पास्यसि ॥
१६ अमेरेव विधानानाम् आहाबीयकुलस्य च ।
सर्व्वेषां कर्म्मणां रक्षाम् इयं वः कुरुते पुरी ।
तेषाञ्च मन्त्रणारूपै र्मार्गै र्यूयं प्रगच्छथ ॥
ततो हतोऽहं ताञ्च करिष्यामि मरुस्थलीं ।
सीत्कारस्य च यात्राणि मानवांस्तन्निवासिनः ।
मत्प्रजानाञ्च धिक्कारं यूयं वक्ष्यथ भारवत् ॥

७ सप्तमोऽध्यायः ।

१ जनानां दुष्टतामधि मण्डल्या विलापः ५ न मानुषे किन्त्वीश्वरे मण्डल्या आश्रयः ८ शत्रोः पराजयः ११ मण्डलीं प्रति प्रबोधकथनञ्च ।

१ हा हतोऽस्मि यतो हेतोः फलानां शेषसंग्रहः ।

त्यक्तद्राक्षाफलानां वा कर्त्तनं मे निदर्शनं ॥
द्राक्षायां गुच्छ एकोऽपि भक्षणार्थं न विद्यते।
मत्प्राणै र्वाञ्छितं नैकं वाशुपक्वफलं तरौ ॥
उच्छिन्नो देशतः साधु र्लोकतः सरला गतः। २
रक्तपाताय सर्व्वे ते प्रतीक्षन्ते रहःस्थले।
भ्रातरं धर्त्तुमेकैको जालमादाय धावति ॥
तेऽर्पयन्ति करौ पापे सम्यक् तत्साधनार्थिनः। ३
राजा याचति लोभाच्चाज्ञां ददाति विचारकः ॥
महल्लोको निजेच्छातो नाशायोक्तिञ्च भाषते।
रज्जोर्गुणत्रयेणेव तैरित्थं साध्यते छलः ॥
यश्च सर्व्वोत्तमस्तेषां स नरः कण्टकोपमः। ४
योऽन्येभ्यः सरलात्मा स वारणीतः सकण्टकः ॥
दिनं त्वत्प्रेक्षकाणां तु तव दण्डस्य चैष्यति।
तस्मिन् काले नृणां तेषां व्याकुलत्वं भविष्यति ॥
मा विश्वसित मित्रेऽपि मा श्रद्धध्वं सखीनपि। ५
तव वक्षसि या शेते तत्कर्णाद् रुन्धि चाननं ॥
स्वपुत्त्रेण यतो हेतोरवज्ञायिष्यते पिता। ६
मातरं दुहिता श्वश्रूं परिबाधिष्यते बधूः।
परिवारा गृहस्थस्य भविष्यन्ति च वैरिणः ॥
करिष्येऽहन्तु दृक्पातं समुद्दिश्य सदाप्रभुं। ७
सधैर्य्या च प्रतीक्षिष्ये मम त्रातारमीश्वरं।
ईश्वरो मम मद्वाक्ये कर्णपातं करिष्यते ॥
माकार्षीस्तत आनन्दं भो मद्वैरिणि मामधि। ८
यतो हेतोः पतित्वापि समुत्थास्याम्यहं पुनः।
तिमिरे चोपविष्टाया मम ज्योतिः सदाप्रभुः ॥
सहे नित्यप्रभोः क्रोधं कृतपापा तदन्तिकं। ९
शेषे तु मद्विवादे स पक्षवादी भविष्यति ॥
मद्विचारस्य निष्पत्तिं स तदानीं करिष्यति।
तेनैवालोकमानीतात्मानं द्रक्ष्यामि धार्म्मिकां ॥
तद्दृष्टा लज्जयाच्छन्ना भविता मम वैरिणी। १०
अहमुक्ता तया कुत्र त्वदीशोऽस्ति सदाप्रभुः ॥

तामैवोद्दिश्य दृक्पातं मम नेत्रे करिष्यतः।
भविता मर्द्दनीया सा रथ्यानां कर्द्दमो यथा॥
११ वारणीस्तव निर्म्मातुं समायाति शुभं दिनं।
मत्कर्त्तृत्वं दिने तस्मिन् दूरं विस्तारयिष्यते॥
१२ मनुष्याश्च दिने तस्मिन्नायास्यन्ति त्वदन्तिकं।
अशूराम्मिसरीयेभ्यः पुरेभ्यश्च समागताः॥
मिसर्देशमहानद्यो मध्यस्थानादुपस्थिताः।
एकैकस्मात् समुद्राच्चैकैकस्मात् पर्व्वतादपि॥
१३ स्वीयनिवासिनां दोषात् क्षौणी तु ध्वंसयिष्यते।
क्रियाणां तैः कृतानाञ्च फलं तत् सम्भविष्यति॥
१४ पालय स्वप्रजा यष्ट्या स्वाधिकारगतं व्रजं।
कर्म्मिलान्तर्गतारण्ये प्रथग्भूता वसन्तु ते।
प्राक्काल इव बाशाने गिल्यदे च चरन्तु ते॥
१५ निर्गच्छन्तं मिसर्देशात् त्वां यथादर्शयं पुरा।
तथैवाश्चर्य्यकर्म्माणि दर्शयिष्यामि मद्व्रजं॥
१६ लज्जिष्यन्ते स्वकर्त्तृत्वे कृतस्ते तद् वीक्ष्य जातयः।
मुखं हस्तैश्च रोत्स्यन्ति वधिरीभूतकर्णिनः॥
१७ लेक्ष्यन्ते सर्पवद् धूलिं भूमौ यद्वत् सरीसृपाः।
सकम्पाः स्वीयदुर्गेभ्यः करिष्यन्ति च निर्गमं॥
सोद्वेगाश्चाभियास्यन्त्यस्माकमीशं सदाप्रभुं।
तदानीं तव साक्षाच्च भविष्यन्ति भयातुराः॥
१८ क ईशस्तव तुल्यः स्यादपराधविमोचकः।
स्वाधिकारस्य शेषांशं प्रत्यधर्म्मस्य च क्षमी।
करुणाप्रियभावाच्च स्वक्रोधे न चिरोद्यमः॥
१९ अस्मानपि पुनर्व्वारमनुकम्पिष्यते भवान्।
अस्माकमपराधांश्च पादाभ्यां मर्द्दयिष्यते।
अस्माकं सर्व्वपापान्यगाधे क्षेप्स्यति सागरे॥
२० याकूबं प्रति सत्यं त्वमिब्राहीमे दयां कुरु।
त्वमाप्राक्कालतोऽस्माकं पितृभ्यः शपथेन यत्।
प्रत्यश्रौषीः फलं तस्येदं तेभ्यो दातुमर्हसि॥